

සාර සංකේපය

"මහනුවර යුගයේ සිංහල ගද්‍ය සාහිත්‍යයේ සුවිශේෂ ලක්ෂණ පිළිබඳ විමර්ශනයක්" යන මේ පර්යේෂණ නිබන්ධය රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලයේ දර්ශන විභාග උපාධිය සඳහා සැකසුණකි.

සිංහල සාහිත්‍ය වංශයෙහි එක් වැදගත් සන්ධිස්ථානයක් ලෙස සලකුණු වන මහනුවර යුගය කෙරෙහි විද්වතුන්ගේ අවධානය යොමු වී ඇත්තේ අල්ප වශයෙනි. විශේෂයෙන් මේ යුගයේ රචිත සිංහල ගද්‍ය සාහිත්‍ය කෘති කෙරෙහි යොමු වී ඇති විද්වත් අවධානය ප්‍රමාණවත් නොවෙයි. දැනට මේ සම්බන්ධ ව ඇති ප්‍රාමාණික මූලාශ්‍රය ලෙස සැලකිය හැක්කේ 'සිංහල සාහිත්‍ය වංශය' (සන්නස්ගල, පී. බී.) Sinhalese Literature (Godakumbura, C. E.) හා මාතර යුගයේ සාහිත්‍යධරයන් හා සාහිත්‍ය නිබන්ධන (හේවාචසම්, ප. බ. ජී.) යන ග්‍රන්ථ තුන යි. ඊට අමතර ව සිංහල සාහිත්‍ය ග්‍රන්ථ ප්‍රදීපිකා (වජිරඥාන හිමි, හොරණ) හා සිංහල සාහිත්‍ය ලකා (අමරවංස හිමි, කොත්මලේ) ආදී ග්‍රන්ථවල මේ කෘති පිළිබඳ මඳ වශයෙන් විස්තර සඳහන් වේ. එහෙත් ඒ එක ද මූලාශ්‍රයක හෝ මේ පිළිබඳ විධිමත් පර්යේෂණයක් සිදු වූ බවක් නො පෙනෙයි. මේ වූ කලී සිංහල ගද්‍ය ග්‍රන්ථ හදාරන විද්‍යාර්ථීන්ට මුහුණ දීමට සිදු වී ඇති බලවත් ගැටලුවකි. මීට විසඳුමක් ද සපයන මේ අධ්‍යයනයේ මූලික අරමුණ වන්නේ තත් අවධිය තුළ රචිත ගද්‍ය පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක් සිදු කිරීම යි.

අධ්‍යයනය සඳහා තෝරා ගත් කාල පරිච්ඡේදය වන්නේ නරේන්ද්‍රසිංහ රාජ්‍ය කාලයේ සිට ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ රාජ්‍ය කාලය තෙක් (ක්‍රි. ව. 1707- ක්‍රි. ව. 1815) කාල වකවානුව යි. වැලිවිට සරණංකර සංඝරාජ හිමිපාණන් වහන්සේගේ ධර්ම ශාස්ත්‍රීය ව්‍යාපාරය ආරම්භ වන්නේ ශ්‍රී නරේන්ද්‍රසිංහ රාජ්‍ය කාලයේ සිට ය.

වැලිවිට සරණංකර සංඝරාජ හිමිපාණන් වහන්සේ ඇතුළු උන්වහන්සේගේ ශිෂ්‍යානුශිෂ්‍ය පරම්පරාව විසින් රචනා කරන ලද ගද්‍ය කෘති ගණනාවක් ඇති නමුත් මෙම අධ්‍යයනය සඳහා තෝරා ගන්නා ලද්දේ කෘති නවයක් පමණි. සද්ධම්ම සාරාර්ථ සඞ්ග්‍රහය, ශ්‍රී සද්ධම්මාවවාද සඞ්ග්‍රහය, සර්වඥගුණාලංකාරය, සිංහල උපාසක ජනාලංකාරය, සිංහල විමාන වස්තු ප්‍රකරණය, සිංහල මිලිඤ්ඤ ප්‍රශ්නය, ස්‍රාමොපසම්පද වත, ස්‍රාම වණිනාව හා සංඝරාජ සාධු වරියාව යනු එම කෘති නවය යි.

යථෝක්ත කෘති සඳහා ප්‍රාමාණික වශයෙන් සැලකිය හැකි සංස්කරණ සපයා ගත හැකි වූයේ කෘති කිහිපයක් පමණි. සමහර කෘති සඳහා ප්‍රාමාණික සංස්කරණ මේ දක්වා සිදු කර නැති හෙයින් සංශෝධන පදනම් කර ගැනීමට සිදු විය. අප විසින් සපයා ගනු ලැබූ ඒ මූලාශ්‍රය මැනවින් අධ්‍යයනය කොට එක් රැස් කර ගත් තොරතුරු හා තත් විෂයානුබද්ධ ප්‍රාමාණික උගතුන්ගේ අදහස් ද සලකා බලමින් මේ විමර්ශනය සිදු කෙරේ.

මේ නිබන්ධය පරිච්ඡේද පහකින් සමන්විත වේ. පළමු වන පරිච්ඡේදය 'මහනුවර යුගයේ ඓතිහාසික පසුබිම හා සාහිත්‍ය තත්ත්වය' පිළිබඳ කරුණු පරීක්ෂා කිරීම සඳහා වෙන් කෙරේ. දෙ වන පරිච්ඡේදය මගින් යථෝක්ත කෘතිවල බාහ්‍ය ස්වරූපය හා අන්තර්ගත විෂය කරුණු පිළිබඳ පැහැදිලි කිරීමක් සිදු වේ. එම කෘතිවල අන්තර්ගත විෂය කරුණු පෙළ ගස්වා ඇති ආකාරය පරීක්ෂා කරමින් එහි 'වස්තු විෂයෙහි විවිධත්ත්වය හා ග්‍රන්ථ සන්දර්භයේ විශේෂතා පිළිබඳ විමසීමක් තුන් වන පරිච්ඡේදය මගින් සිදු කෙරේ. උපයුක්ත කෘතිවල සුවිශේෂ භාෂා ලක්ෂණ පිළිබඳ විමසීමක් කෙරෙන සතර වන පරිච්ඡේදය 'සංස්කෘත හා පාලි තත්සම පද' 'අමිශ්‍ර සිංහල පද', ද්‍රවිඩ හා විදේශීය භාෂාවලින් තත්සම හා තද්භව වූ පද 'කටවහරේ පද' යන අනුමානාකාවලින් සමන්විත වේ. එසේ ම පස් වන පරිච්ඡේදය වෙන් කොට ඇත්තේ තත් කතුවරුන්ගේ ග්‍රන්ථාන්තර ඥානය පිළිබඳ විමසා බැලීම සඳහා ය.

ඉහත පරිච්ඡේදවල සඳහන් කරුණු සම්පිණ්ඩනය කෙරෙමින් අප ලත් නිගමනය නිබන්ධය අවසානයේ සඳහන් වේ.

මහනුවර යුගයේ ගද්‍ය කෘතිවල අන්තර්ගත විෂය කරුණුවල ගුණාත්මක වටිනාකම පෝෂණය කරනු වස් සුබනම්‍ය භාෂාවක් පැවතියේ නම් සිංහල ගද්‍ය සාහිත්‍ය වංශයේ මහනුවර යුගය ද මීට වඩා වැඩි ඇගයීමකට ලක් වන බව පෙන්වා දීම මේ නිබන්ධයේ මුඛ්‍යාර්ථය යි.

